

Evangelí del dimecres de la setmana VI de durant l'any: el valor del perdó

“Jesús tornà a imposar-li les mans sobre els ulls, i el cec hi veié clarament”. Quan ens apropem al sagrament de la confessió, Déu ens guareix les ferides i neteja l'ànima dels pecats. Aleshores, veiem les coses més clares.

Evangelí (Mc, 8, 22-26)

Arribaren a Betsaida. Allà li portaren un cec i li suplicaven que el toqués.

Jesús agafà el cec per la mà i se l'endugué fora del poble. Llavors li escopí als ulls, li imposà les mans i li preguntà:

—Veus alguna cosa?

El cec va alçar els ulls i deia:

—Distingeixo les persones: les veig com si fossin arbres, però caminen.

Jesús tornà a imposar-li les mans sobre els ulls, i el cec hi veié clarament. Estava guarit, i ho veia tot amb nitidesa. Jesús el va enviar a casa seva i li digué:

—No entris al poble.

.....

Comentari

L'evangelí d'avui situa Jesús i els deixebles a Betsaida. Ciutat de la qual Jesús va dir “Ai de tu, Corazín!

Ai de tu, Betsaida! Si a Tir i a Sidó s'haguessin fet els miracles que s'han fet entre vosaltres, ja fa temps que, en senyal de penediment, s'haurien posat cendra i roba de sac i s'haurien convertit" (*Mt* 11, 21). Betsaida era la pàtria de Felip, Andreu i Pere. S'hi havien complert molts miracles i moltes paraules de vida eterna s'havien escoltat.

Les accions del Crist per retornar la vista al cec estan carregades de simbolisme. En un altre moment de l'Evangeli, Jesús guareix un cec de naixement. Barreja la saliva amb la terra. El gest recorda el passatge del llibre del Gènesi on es narra la creació de l'home com una figura de fang on la bufada de Déu infon la vida (cf. *Gn* 2,7). Jesús, en guarir l'home, està duent a terme una nova creació. L'home cec no només recupera la vista, sinó que és cridat per Jesús a començar una nova vida.

Al llarg de tot l'Evangelí, Jesús dona prioritat als miracles interiors sobre els exteriors. Valora més el perdó dels pecats que no pas la curació d'una malaltia. Crida l'atenció com Jesús no vol donar publicitat al miracle i convida l'home, després de la guarició, a no entrar al poble. No vol cridar l'atenció: vol la conversió personal. Nosaltres també estem necessitats de curacions interiors, de neteges a l'ànima.

Quan ens apropem al sagrament de la confessió, Déu ens guareix les ferides i neteja l'ànima dels pecats. Aleshores, veiem les coses més clares, més nítides. Sant Josepmaria ho expressava així: “Si mai caiguessis, fill, ves amb promptitud a la Confessió i a la direcció espiritual: ensenya la ferida!, perquè et curin a fons, et treguin totes les possibilitats d'infecció, encara que et faci mal com si es tractés d'una operació quirúrgica” [1].

[1] Sant Josepmaria, *Forja*, n. 192.

Guenther Dillingen - Pixabay

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dimecres-de-la-setmana-vi-de-durant-lany-el-valor-del-perdo/> (15/03/2026)